

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 18 Νοεμβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἐγγραφὸν τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 821, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι διατάττουσα νὰ παραλάβῃ ὁ Κ. Μεσθενεὺς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐθνικῆς τυπογραφίας, δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς, ἀλλ' οὔτε προσβάλλει κατὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου οὕσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς. Προσθέτει δὲ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν πρὸς τὸν Κ. Χρυσῆδην, τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ ἡ Βουλὴ, ἀφίνει ὁμοίως καὶ εἰς αὐτὸν τὴν διεύθυνσιν τῆς τυπογραφίας, ἂν οὗτος ἀναδεχθῇ αὐτὴν μετὰ τὰς ἰδίας συμφωνίας, τὰς ὁποίας προσβάλλει ὁ Κ. Μεσθενεὺς.

Εἰς τὸ ρηθὲν ἐγγραφὸν ἐγκλείεται καὶ ἀναφορὰ τοῦ Μεσθενεὺς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτονται αἱ περὶ τῆς ἐθνικῆς τυπογραφίας συμφωνίαι. Μετὰ ταῦτα παρετηρήθη ὅτι αἱ συμφωνίαι, τὰς ὁποίας προσβάλλει ὁ Μεσθενεὺς περὶ τῆς ἐθνικῆς τυπογραφίας, συμφέρουσιν εἰς τὸν προδάλλυντα, ἀλλ' ὅχι καὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον· διότι ἔλκων ἐξ ἑαυτοῦ πᾶν τὸ ἐκ τῆς τυπογραφίας κέρδος, ἀφίνει εἰς βάρος τοῦ ἐθνικοῦ ταμεῖου ὅλην τὴν δαπάνην, ὑποσχόμενος νὰ ἐκδίδῃ, καὶ ταῦτα γλίσχρως, μόνον τὰ ἐγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῶ ἡ Βουλὴ ἔλαβε περὶ αὐτῆς τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν, προθυμουμένη νὰ ἐκδίδωνται, ἐκτὸς τῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐγγράφων, καὶ αἱ πράξεις αὐτῆς, τῶν τριῶν διωρισμένων παρ' αὐτῆς ἐπιτροπῶν καὶ τῶν δικαστηρίων διὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐκδοθεισόμενης εἰς τὸ ἐξῆς καθ' ἡμέραν ἴσως. Ὅθεν κρίνει νὰ μείνῃ ἡ διεύθυνσις τῆς τυπογραφίας εἰς τὸν αὐτὸν Κ. Χρυσῆδην. Καὶ περὶ τούτου ἐστάλη προδούλευμα.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ ἐνταῦθα ἐφημεριδογράφου Κ. Γ. Χρυσῆδου, διὰ τῆς ὁποίας παρασταίνει ὅτι ἡ ἐνταῦθα ἐθνικὴ τυπογραφία κινδυνεύει νὰ μείνῃ ἀργή, ὅτι τὸ εἰσόδημά τῆς, ἐξ αἰτίας τῆς δυσκόλου μετὰ τὰ ἔξω κοινωνίας, εἶναι ὀλίγον, καὶ δὲν ἔξαρκεῖ εἰς τὰς δαπάνας τῆς καὶ β' ὅτι ὁ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προαποφασισθείσης παρὰ τῆς Βουλῆς δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι, καὶ τὸ κυρωθὲν προδούλευμα τοῦ νὰ πληρόνεται ἡ ἐφημερίς

ἀπὸ τοῦς μισθοῦς τῶν ἐν τοῖς ὑπουργήμασι κεῖται εἰτέτι ἀνερέγγητον εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Οἰκονομίας· προσθέτει ἀκόμη ὅτι ἡ τυπογραφία ἔχει ἐλλείψεις τινὰς, καὶ εἶναι χρεῖα ν' ἀναπληρωθῶσι. Παρακαλεῖ δὲ τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ ἰδιαιτέραν πρόνοιαν περὶ τοῦ καταστήματος τούτου τῆς τυπογραφίας.

Ἡ ἀναφορὰ τοῦ διενδύθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας. Ἐπεφορτίσθη δὲ καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τυπογραφίας Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἐν αὐτῇ ἐλλείψεις, καὶ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην, καὶ ν' ἀναφέρῃ πρὸς τὴν Βουλὴν, διὰ νὰ ἀναπληρωθῶσι καὶ αἱ ἐλλείψεις τῆς τυπογραφίας καὶ νὰ δύναται ὁ ἐφημεριδογράφος νὰ ἐκτελῇ θεόντως τὰ χρέη τοῦ.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς ἐπεξεργασθείσης τὸν περὶ κανταρίου καὶ κοιλοῦ νόμον Βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι αἱ καταχερήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ δημοσίου κανταρίου καὶ κοιλοῦ ἔλαβον ἀφορμὴν ἀπὸ τὸν § ΣΓ' αὐτοῦ τοῦ νόμου, καὶ γνωμοδοτεῖ ν' ἀκυρωθῇ ὁ παρὰ τὸν ἀφ' οὗτος, καὶ ν' ἀντικατασταθῇ ὁ ἐξῆς. "Οἱ ἐπιστάται τοῦ δημοσίου κανταρίου καὶ κοιλοῦ δὲν δύνανται νὰ ἐπιφέρουν τὴν παραμικρὰν βίαν εἰς τοὺς πολίτας καὶ ἐμπόρους εἰς τὸ νὰ ζυγίζουν καὶ μετροῦν μετὰ τὸν δημοσίον καντάρη καὶ κοιλὸν, ἀλλὰ θέλουσιν ζυγίζει καὶ μετρεῖν, ὅταν, καὶ ὅσαςκις προσκληθῶν κατὰ τοῦτο ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν ἢ ἀπὸ τὸν πωλητὴν."

Μετὰ ἰκανὴν συζήτησιν ἔμεινε ν' ἀποφασισθῇ ἐπὶ τῇ αὐρίον.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Ἐπειδὴ αἱ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐκτελεστικαὶ δυνάμεις δὲν ἀναγκαιῶσι πρὸς τὸ παρὸν, διὰ νὰ μὴ ἐξοδεύηται τὸ ἔθνος ἐπὶ ματαίῳ, καὶ καταβαρύνωνται οἱ κάτοικοι τῶν αὐτῶν νήσων

Διατάττει.

Α'. Ἀπασαι αἱ κατὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐκτελεστικαὶ δυνάμεις νὰ παύσωνται, μετακαλεσθέντων τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν διὰ διαταγῆς.

Β'. Ἡ ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

κῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματεῖαι νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 26 Νοεμβρίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Γ. Μαυρομιχάλης.

Ἰω. Μ. Μιλαήτης.

Ἰω. Νάκος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. καὶ τῆς Ὁ ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν Γραμ-
 -ατυ.ομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρ. ματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Ἀναστάσιος Λόντος. Ἀ. Βλαχόπουλος.

Ἐκ Πέτρας τῆς Κρήτης, 25 Νοεμβρίου.

Μὲ ἀνέκφραστον χαρὰν σὰς εἰδοποιούμεν ὅτι μίαν ἡμέραν μετὰ τὸν ἐκ Γραμβούσης διάπλουν μας ἀγάξαμεν εἰς Ἅγιον Νικόλαον εὐτυχῶς, καὶ ἀμέσως ἀποβιβάσθημεν τὰ γενναῖα στρατεύματά μας ἠνώθησαν μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ἀφοῦ κατέστρεψαν διὰ τοῦ πυρὸς τοὺς εἰς τὴν μητρόπολιν ταύτης τῆς ἐπαρχίας πολιορκουμένους ἐχθροὺς, φονεύσαντες καὶ ζωγρήσαντες καὶ ἱκανοὺς ἄλλους, ἐπαρχώρησαν καὶ εἰς τὰς γειτνιαζούσας ἐπαρχίας, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἱεράπυττον, ὅπου εἰς διάφορα οἰκήματα ἔχουν πολλοὺς Τούρκους ἀποκλεισμένους, οἵτινες ἀφύκτως χάνονται. Ἐπολιόκησαν στενὰ τὸ ὁμόνυμον τῆς ἐπαρχίας ταύτης φρούριον, καθὼς καὶ τὸ τῆς Σπιναλόγας. Εἰς τοῦτο δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἔμβουν πολλοὶ Τούρκοι ἐκ τῶν πέριξ εὐρισκομένων, ὅθεν ἀπεκλείσθησαν ὑπὲρ τοὺς 100 ἄλλοι εἰς τὸ ἀντικρὺ ὑποστατικόν, οἵτινες ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐλπίζεται ὅτι θέλουσι λάβει τὴν τύχην τῶν ἄλλων, διότι τὸ μέγα κανόνιον τῆς Τερψιχώρης τοὺς κτυπᾷ ἀκατάπαυστα. Παρομοίως κανονοβολεῖται καὶ ἡ Σπιναλόγα ἀπὸ τὸ ἀντικρὺ λοφιδιον καὶ ἴσως μὲ δειντέρον μας σὰς χαροποιήσομεν μὲ τὴν ἀγγελίαν τῆς κυριεύσεως τοῦτον τοῦ φρουρίου.

Ἐκ Σύρας, 3 Δεκεμβρίου.

Χθὲς καὶ προχθὲς ἔφθασαν ἐδῶ διάφορα πλοῖα λείποντα ποῖον 5 καὶ ποῖον 6 ἡμέρας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, μὲ τὰ ὅποια ἦλθον καὶ ἱκανοὶ ἐπιστᾶται. Ὅλοι μᾶς βεβαιόουν ὁμοφώνως ὅτι οἱ τρεῖς Πρέσβεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἀνεχώρησαν, καὶ οἱ μὲν τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας μετὰ τῶν ὑπαλλήλων των περάσαντες τὸν Ἑλλησπόντον ἐμῇκαὶν εἰς τὰ ἐπιτήδες ἐκεῖ περιμένοντα βασιλικά πλοῖα, καὶ ἀγνοεῖται ποῦ διευθύνθησαν, ὁ δὲ τῆς Ῥωσσίας εὐρίσκετο μέσα εἰς πλοῖον εἰς Βογιούκτερεν προσμένων ἀρμόδιον ἄνεμον διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ τοῦ Βοσπόρου. Ὁ Σουλτάνος ἐτοιμάζεται νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς Ἀδριανούπολιν μετὰ τοῦ Σαῖζακ Σερίφ, παραλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Μουφτὴν καὶ τοὺς δύο Πατριάρχας τῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν τῶν Ἀρμενίων, συνωδευμένους ἀπὸ πολλοὺς βιαστοὺς Ἑλληνας καὶ Ἀρμενίους.

— 5. Ἀπὸ πλοῖον λείπον δύο ἡμέρας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως βεβαιούμεθα τὰ ἀνωτέρω, καὶ ὅτι οἱ Πρέσβεις ἔφθασαν εἰς Βουρλά ἔξωθεν τῆς Σμύρνης.

Ἐξ Αἰγίνης, 9 Δεκεμβρίου.

Ἀπὸ γράμματος τοῦ ἐξοχωτάτου ἡμῶν Κυβερνήτου πρὸς τὸν αὐτάδελφόν του, καὶ τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον ἐκεινοποιήθη εἰς τὴν Κυβερνήσιν μας, εἰδοποιήθημεν ἀξιωματικῶς ὅτι ἡ Ἐξοχότης του τὴν 10 (22) τοῦ Ὀκτωβρίου ἀνεχώρησεν ἐκ Παρισίων καὶ τὴν 16 ἐσπέρας ἔφθασεν εἰς Βέρνην, ὅθεν μετὰ μικρὰν περιφορὰν κατὰ τὴν Ἑλουητιαν ἔμελλε νὰ ὑπάγῃ εἰς Γενεύαν, κακεῖθεν νὰ καταβῇ εἰς Μασσαλίαν ἢ Ἀγκῶνα διὰ νὰ πλεύσῃ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ πλοίου Γαλλικοῦ ἢ Ἀγγλικοῦ βασιλικοῦ. Ἡ σπουδὴ, τὴν ὁποίαν καταβάλλει ἡ Ἐξοχότης του εἰς τὸ νὰ ταχύνη τὸν εἰς τὴν πατρίδα ἐρχομὸν του, τὸν ἔκαμε νὰ παραιτηθῇ καὶ τοῦ νὰ διαβῇ ἐκ Κερκύρας, ὡς προεσκόπει. Παραγγέλλει δὲ διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς του καὶ τὸ νὰ μὴ σταλῇ πλέον Ἑλληνικὸν πλοῖον εἰς χεῖρσιν τοῦ πλοῦ του, ὡς μέλλων περὶ τὰ τέλη τοῦ Νοεμβρίου νὰ πλεύσῃ ἐκ Μασσαλίας ἢ Ἀγκῶνος ἐπὶ πλοίου βασιλικοῦ, ὡς ἀνωτέρω.

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς του ταύτης ὁ ἐξοχωτάτος ἡμῶν Κυβερνήτης ἐξηγεῖται ὡς ἐμπροσθὼ περὶ τῶν φροντίδων, τὰς ὁποίας ἀδιακόπως λαμβάνει ὑπὲρ τῶν μεγάλων συμφερόντων τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς ἐνθέρμου προσπαθείας, τὴν ὁποίαν καταβάλλει εἰς τὸ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰ πράγματα τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀξίως τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ διὰ θαλάσσης ἐλθοῦσα εἰδησις περὶ τῆς εἰς Ἀγκῶνα ἀφίξεως τῆς Ἐξοχότητός του, τὴν ὁποίαν ἐκοινοποιήσαμεν εἰς τὸ προηγηθὲν φύλλον, εἶναι νεαρώτερα τῶν γραμμάτων, τὰ ὅποια ἔφθασαν διὰ ξηρᾶς χθὲς ἐκ Κερκύρας πρὸς τὴν Κυβερνήσιν μας, καὶ τὰ ἀνωτέρω συντείνουν εἰς πιστοποιήσιν της.

Εἶναι ἀρκετὰ γνωστὰ αἱ πρὸς τὴν πατρίδα σημαντικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Κ. Ἀνδρέου Γιανίτη, ὥστε ἐκρίναμεν περιττὸν εἰς τὸ προηγηθὲν φύλλον τὸ νὰ ἐπαινέσωμεν ἰδιαιτέρως τὴν προθυμίαν του εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν. Οὗτος ἐχρημάτισε πάντοτε ἀντιναύαρχος τῶν Ψαριανῶν καθ' ὅλας τὰς ἐκστρατείας τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου. Ἡνδραγάθησε δὲ μάλιστα εἰς Ἰβερζι τῆς Θράκης τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως, ὅπου ἀρχηγὸς ὢν μὲ λίεσαρα πλοῖα ἐκυρίευσεν δύο πολίχνια καὶ 20 καῖνια ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς. Εἶναι δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τῶν λαμπρῶς διαπρεφάντων ναυτικῶν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνά μας.

Πρὸ ἡμερῶν ἤδη ἔκαμεν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡ Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἔργον εἶναι ἡ ἀναθεώρησις καὶ ἀνέκκλητος διαδικασία τῶν παρὰ τῆς Λογιστικῆς καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων Ἐπιτροπῆς παρουσιαζομένων εἰς αὐτὴν ἐθνικῶν λογαριασμῶν. Ἐλπίζεται δὲ ἀπὸ τὸ ἀδέκαστον καὶ τὴν τιμιότητα τῶν συνιστάντων αὐτὴν ἀγαθὴ ἐκβασίς σύμφωνος μὲ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ ἔθνους.

Επιστολή τοῦ Ἐξισχυτάτου Κυβερνήτου πρὸς τοὺς ἐν
Παρίσις καὶ Μασσαλία Χίους.

Παρίσια. 9 [21] Ὀκτωβρίου 1827.

Κύριοι.

Ἡ ἀπὸ κοινοῦ γραφθεῖσα πρὸς ἐμὲ ἐπιστολή ἀνέξε-
σθαι καὶ καταμαίτωσε τὴν κατάκαρδον καὶ βαθεῖαν πλι-
γμυ, τὴν ὁποίαν μὲ κατετόξευσε τῆς καλῆς πα-
τρίδος σας ἡ καταστροφή. Πληγὴ πενταετῆς, ἀλλὰ
καὶ ἀκόμη καὶ αἱματοσταγῆς, καὶ τότε μόνον ἐπι-
δοτική θεραπείας, ὅταν ἡ Δεῖα πρόνοια εὐδοκήσῃ εἰς
τὴν ἀπὸ τεφρῶν ἀνάκτῃσίν της, καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν
ἐπιπύων αὐτῆς ἀνέγερσιν.

Ὅσα γράφετε περὶ τῆς πατρίδος σας, Κύριοι, δὲν
εἶναι μήτε ὑπερβολὴ πατριωτικῆς ἀγάπης, μήτε ἀνα-
φωνήσεις πάθους ἐκτραγυδουμένου σφιδρότερον, μήτ' ἐλ-
πίδες πραγμάτων ἀνεπιόστων καὶ παρὰ λόγον καὶ δί-
καιον· δὲν ἐκλαυσε μόνη ἡ κοινὴ μήτηρ Ἑλλάς διὰ
τὸ φρικτὸν πάθημα τοιαύτης καλλίστης καὶ φιλομή-
τερος θυγατρὸς της, ἀλλὰ καὶ σύμπασα ἡ χριστιανι-
κὴ Εὐρώπη ἐπεστέναξεν εἰς τὰς αἰμώγας τῆς Ἑλλά-
δος. Ἑλλήν καὶ τὸ γένος καὶ τὴν καρδίαν ἐθεώρησα
πάντοτε τὴν Χίον ὡς ἐν τῶν εὐγενεστέρων μελῶν τῆς
Ἑλλάδος, τὴν ἐσεσόμενὴν πάντοτε ὅχι μόνον καθὸ τῶν
ιδίῶν της συμφερόντων προνοητικὴν καὶ συνετὴν, ἀλλὰ
καὶ καθὸ ὠφέλιμον εἰς τὸ ἔθνος διὰ τοῦ ὅσον ἐπεδέ-
χοντο τὰ πράγματα καὶ αἱ περιστάσεις πολιτισμοῦ
της καὶ διὰ τῆς ἀρετῆς τῶν κατοίκων της, διὸ καὶ εἰς
τὴν συμφερόν της νήσου σας διπλὴν ὁδύνην συνησθάν-
θην, καὶ διότι ἔπαθε τοσαῦτα χώρα ὁλόκληρος Ἑλλη-
νίς, καὶ διότι τοιαύτη χώρα ἔπαθε· λέγω τοιαύτη,
διότι καὶ μὲ τὴν πτώσιν της δὲν κατέπαυσεν ἡ Χίος.
Ἀλλὰ Σεῖς κύριοι, ὅσοι ἤδη μ' ἐτιμήσατε μὲ τὴν ἐπι-
στολήν σας, καὶ ὅσους ἀλλαχοῦ ἐγνώρισα, καὶ συμπε-
ραίνω τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς πανταχοῦ σποράδην συμ-
πατριώτας σας, ἀπεδείξατε καὶ μὲ τὴν μεγάλην τῆς
πατρίδος σας συμφορὰν, ὅτι τὴν μερικὴν σωτηρίαν
ἐπιστηρίζοντες εἰς τὴν κοινὴν τοῦ γένους, ἂν καὶ ἀπό-
λιδες καὶ ἀνέστιοι, καὶ τὰ δεινότερα παθόντες, πάλιν
ἀγωνίζεσθε τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς μητρὸς,
καὶ δὲν ἀνέχεσθε νὰ μὴν ἀκούετε τ' ὄνομά σας μετα-
ξὺ τῶν ἄλλων συναγωνιστῶν της. Τεκμήριον τοῦτο ἐν-
αργὲς ὅτι ἡ Χίος, ἂν ὅχι εἰς τὰς οἰκοδομὰς της, εἰς
τὰ σχολεῖα, καὶ εἰς τ' ἄλλα τοῦ πολιτισμοῦ της συ-
στήματα, ἀλλὰ σώζεται καὶ ὑπάρχει εἰς τὰς ψυχὰς
τῶν ἀξίων αὐτῆς τέκνων.

Εἶναι περιττὸν, Κύριοι, νὰ σᾶς ἐκφράσω πόσον πικρῶ,
πόσον εὐχόμαι νὰ ἴδω τὴν νῆσόν σας εἰς τὴν κατά-
στασιν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖτε. Εἶναι ὁμοίως παρῆλκον
τὸ νὰ σᾶς παραστήσω πόσον ἱερὸν καὶ πατριωτικόν μου
χρέος νομίζω τὸ ν' ἀγωνισθῶ, ὅτε, ὅπως, καὶ ὅποταν
αἱ περιστάσεις ἤθελαν ὑπαγορεύσῃ, διὰ νὰ περιβαλθῶ-
σιν οἱ ἀναξιοπαθοῦντες Χῖοι σύμπαντες εἰς τοὺς μη-
τρῶν κόλπους καὶ νὰ ἐγκατασταθῶσι. Τοῦτο μόνον
σᾶς διαβεβαιῶμαι, ὅτι μὲ ὅσον ζῆλον καὶ πόθον φρον-
τίζουσιν αὐτοὶ οἱ πάσχοντες, τουτέστι σεῖς οἱ ἴδιοι,
μὲ τὸ αὐτὸ καὶ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχον αἶσθημα δέλω εἶ-

σθαι ἀκάματος συνεργὸς εἰς τὴν σὺν Θεῷ εὐδωσίῳ
τῶν δικαιωμάτων ἐφ' ἑαυτῶν σας.

Ἐπειδὴ οἱ ἐν Λιβόρνῳ καὶ Γενεύῃ ὁμογενεῖς σας καὶ
συμπολιταὶ σας ἔγραφον τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν πρὸς
ἐμὲ, ἀπάντησις ἀπαράλλακτος ἔγεινεν ὡς καὶ πρὸς
ἡμᾶς, Κύριοι.

Δεχθῆτε, Κύριοι, τὰς ἐκφράσεις τῆς ἐξαιρέτου ὑπο-
λήψεως καὶ τιμῆς, μεθ' ἧς εἰμι

Ὁλος πρόθυμος

Ἰω. Καποδίστριας.

Νεκρολογία.

Ἀπαισιῶν ἀκουσμάτων μηνυταὶ ἐσχόμεθα σήμερον
πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἀπέθανεν ὁ φιλελληνικώτατος
Φρειδερίχος Νόρθ ὁ πολυσέβαστος κόμης Γουίλφρντ.
Ἡσθάνθη τὴν σιέρησιν τοῦ ὅλος ὁ πολιτισμένος κό-
σμος, διότι ἦτον ἀπόστολος τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ δια-
σπορεύς τῶν φώτων, καὶ φίλος ὅλης τῆς ἀνθρωπότη-
τος· ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τὴν αἰσθάνεται ἡ Ἑλλάς,
καὶ πένθος μέγα πενθεῖ, διότι ἐξοῦσεν ἰδιαιτέρως διὰ
τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἑλλάδα καὶ ἱκανὸν ἀκόμη χρόνον πρὶν
τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος της ἠγωνίζετο νὰ τὴν μεταβιβάσῃ διὰ
τοῦ φωτισμοῦ ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἡ κα-
ρδία ἐκάστου Ἑλλήνου πλήρης τῆς ὀφειλομένης πρὸς τὸν
ἐνδοξον τοῦτον ἄνδρα εὐγνωμοσύνης καὶ ἔνθους διὰ τὸ
μεγαλεῖον τῶν ἀρετῶν του θέλει εὐχαρίστως ἀκούσει
ὀλίγα τινα περὶ τῆς κοινωφελούς ζωῆς του.

Ἐπαιδεύθη ἐκ νεαρᾶς τοῦ ἡλικίας τὴν κοινὴν εἰς ὅ-
λους τοὺς εὐγενεῖς Ἀγγλοὺς ἐλευθέριον παιδείαν, ἀλλὰ
ἠγάπησε διαφερόντως τὴν Γλῶσσαν καὶ τὴν σοφίαν τῶν
προγόνων μας. Ἐγκρατὴς ὅλων τῶν παλαιῶν καὶ νεω-
τέρων σοφῶν Γλωσσῶν, φιλαναγνώστης εἰς τὸ ἄκρον καὶ
παρὰ τὸ σύνθημα μνημονικὸς ἀπεκατέστη ἔμφυχος βι-
βλιοθήκη· τόσον ἐκτεταμέναι ἦσαν αἱ ἱστορικαὶ του γνώ-
σεις, ὥστε ἐπεριλάμβαναν ὡς καὶ αὐτῶν τῶν νεωτέρων
οἰκογενειῶν, τῶν ὁπωσοῦν Γνωστῶν, τὰς βιογραφίας. Κα-
τωτέρα δὲν ἦτον διόλου ἡ ἐκκλησιαστικὴ του πολυμα-
θεια. Ἀγαπῶν πάντοτε νὰ περιηγῆται, ἐξηκρίβωσεν εἰς
ἄκρον διὰ τῶν περιηγήσεών του τὰς πολλὰς του Γλω-
γραφικὰς καὶ ἐθνογραφικὰς θεωρίας, καὶ ἀπεκατέστη
τῶντι ἀληθῆς κοσμοπολίτης. Ἡ λαμπρότης τοῦ οἴκου
του, ἡ μεγάλη ἐπιρροή ἐπὶ Γεωργίου Γ'. τοῦ περιφή-
μου πατρὸς του ὑπουργοῦ Λόρδ Νόρθου, τὸν ἀνιξεν εὐ-
κόλως τῆς πολιτικῆς τὸν δρόμον. Μόλις ἦτον ὀκτωκαί-
δεκαετῆς, ὅταν ἐψηφίσθη ἐξ ἀπορρήτων τοῦ εἰς τὰ Κόρ-
σικα ἀντιβασιλέως Λόρδ Μίντου. Ὁ τότε Πάπας Ῥώ-
μης, πρὸς ὃν ἀπεστάλη διὰ κοινὰς ὑποθέσεις, τόσον
ἐθαύμασε τὸν νέον, ὥστε εἶπεν εἰς τοὺς περὶ αὐτόν.
Κρίμα ὅτι ὁ νέος τοῦτος εἶναι αἰρε-
τικός. Ἡ αὐλή του τὸν ἔστειλε μετὰ ταῦτα Κυ-
βερνήτην τῆς Ζεῦιλανδίας, ὅπου καὶ διέμεινεν ἕως χρό-
νους ὀκτώ· ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του ἀφέθη ἀπὸ
τὰ πολιτικά, καὶ ἐδόθη εἰς τὰς περιηγήσεις, ἦλθεν εἰς
τὴν Ἐπτανήσῃ ἐπὶ τῶν Ἑνετῶν, ὅπου διέτριψεν ἱκα-
νὸν καιρὸν εὐχαρίστως ὡς εἰς γῆν Ἑλληνικὴν. Τόσην
ἔξιν εἶχεν εἰς τὴν παλαιὰν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν, ὥ-
στε αὐτὴν καὶ ἐλαλοῦσε καὶ ἔγραφεν εἰς τὰς μετὰ

Ἑλλήνων συνεντεύξεις του· ὀλίγον ἐχρειάσθη νὰ μά-
 και τὴν νεοελληνικὴν, τὴν ὁποίαν ἀντικατέστησε συν-
 ναπτρεφόμενος εἰς τὴν παλαιάν. Ἐφερὲν ἔκτοτε πο-
 νύ σέβας εἰς τὰ θρησκευτικὰ μας, ἐσύχναζεν εἰς τὴν
 ὑπὸ τὴν ἑκκλησίαν μας, συνεώρταζε καὶ συνεπροσ-
 χετο μὲ τοὺς Ἕλληνας. Ἐπρωτίμην ἀπὸ τὰς ἄλλας
 τοὺς τὴν πατρίδα τοῦ Ὀδυσσεύς, ὅπου εὗρισκε τὰ
 ἑλληνικὰ ἢ ἀφελέστερα καὶ Ὀμηρικώτερα, συνεξομι-
 μένος μὲ ὅλα τὰ ἑλληνικὰ ἔθιμα τοῦ τόπου ἐκείνου.
 Μετὰ τὴν εἰρήνην μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Πόρτας ἤλ-
 και εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, δις τὴν περιῆλθεν ὅλην,
 ἐτρίψεν ἱκανοὺς μῆνας εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰς ὁποίας δια-
 σκρόντως ἐτιμῶσεν. Ἄν καὶ ὅχι πλουσίας τότε κατα-
 στάσεως, ἐφαίνετο εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις μεγαλό-
 δωρος. Καθὼς κανεὶς τῶν ἀλλογενῶν δὲν ἠγάπησε τό-
 σον τοὺς Ἕλληνας, τοιοῦτόπως καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν
 ἠγάπησαν κανένα ἀλλογενῆ ὡς αὐτόν· τὸ ὄνομα Νόρθ
 ἦτον εἰς τὰ στόματα ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἐλαβε μετ'
 ὀλίγον ἡ τύχη του σημαντικὴν μεταβολήν, διεδέχθη τὸν
 αὐτῷ ἀδελφόν του Φραγκίσκον Νόρθ κόμητα Γουλιφόρδ,
 ἀποθανόντα ἄτεκνον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν χορὸν τῶν τῆς
 ἡνω βουλῆς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα
 κόμης Γουλιφόρδ. Εὔρε τότε ἐξ αἰτίας τῆς διαδοχῆς
 ἱκανὰ χρηματικὰ μέσα νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς εὐ-
 νοϊκοὺς πρὸς τὴν Ἑλλάδα σκοπούς του. Διπλοῦς ζυγὸς
 ἐθάρυνε τὸν λαιμὸν τοῦ Ἕλληνα, τῆς δουλείας καὶ ἀμα-
 θείας· ὁ φιλέλλην Λόρδος ἔβαλε κατὰ νοῦν νὰ ὀπλί-
 σῃ τὸν Ἕλληνα μὲ τὴν σοφίαν, ὥστε νὰ δυνηθῇ ἐν
 καιρῷ νὰ συντρίψῃ τὰ πολιτικὰ δεσμά του. Ἐχαίρετο
 καὶ ἠγαλλιᾶτο βλέπων εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος
 σχολεῖα· ἀλλὰ ἐδυσχέραιεν ὅτι πούποτε ἐξ αἰτίας τῶν
 πολιτικῶν περιστάσεων δὲν ἔδωκε καὶ Πανδιδακτή-
 ριον, ὥστε ἐβιάζοντο οἱ Ἕλληνες νὰ τελειοποιῶνται ἐκ-
 τὸς τῆς Ἑλλάδος· ὅτι ἔλειπεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα συν-
 ἔλαβε τὴν λαμπρὰν ιδέαν νὰ τὸ ἀναπληρώσῃ αὐτός.
 Μόνης τῆς Ἑπτανήσου ἡ πολιτικὴ θέσις ἦτον ἐπιδε-
 κτικὴ καταστάσεως τοιοῦτον· εἰς τὴν θεμελίωσιν ἐκεῖ
 καὶ σύστασιν του ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ ὅλην τὴν προσο-
 χήν του· ἀφ' οὗ ἤρθε πρόθυμον εἰς τοῦτο τὴν αὐτὴν
 τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἄρχισε νὰ περιφέρεται τὰς
 ἀκαδημίας τῆς φωτισμένης Εὐρώπης εἰς εὐρεσὶν Ἑλλή-
 νων ἀξίων εἰς διδασκαλίαν, τοὺς ὁποίους καὶ συχνὰ νὰ
 ἐπισκέπτεται καὶ νὰ τελειοποιῇ δια τῆς μεγαλοδωρίας
 του· ὁ ἐγνωσμένος ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων
 ζήλός του, καὶ οἱ καθ' ὑπερβολὴν φιλοφρονητικοὶ τοῦ τρό-
 πος εἰ-κυε εἰς αὐτὸν ὅλους τοὺς φιλομύσους Ἕλλη-
 νας, τῶν ὁποίων ἡ εὐφυΐα καὶ φιλομάθεια ἦσαν ἰσχυ-
 ρότατοι εἰσαγωγεῖς εἰς τὴν εὐνοίαν του, καὶ εὐτυχεῖς
 συνήγοροι εἰς τὴν ἀντίληψίν του· ἀκαδημία δὲν ἔμεινεν
 εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου δὲν εἶχε ὑποτέτους Ἕλληνας,
 ἐνδοῆς σπουδαστῆς δὲν ἦτον, ὁ ὁποῖος ἐπρόστρεχεν εἰς
 αὐτὸν καὶ ἔμενεν ἀνευργέτης· μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας,
 ὑπέρογκα ἐξοδα, καὶ ὅχι εὐκολονικήτους δυσκολίας κα-
 τάρθωσεν ὁ φιλέλλην Λόρδος νὰ συστήσῃ εἰς Κέρκυραν
 τὴν ἀκαδημίαν, ὅπου ἐδιδάσκοντο Θεολογία, Ἱατρικὴ,
 Νομικὴ, Φιλοσοφία, Μαθηματικὴ, Φιλολογία, Ἀρχαι-

λογία, Μουσικὴ, παλαιαὶ καὶ νέαι γλῶσσαι. Ἐπειδὴ
 ἡ ἀκαδημία ἐσυστήθη εἰς κοινὴν ὠφέλειαν ὅλης τῆς Ἑλ-
 ληνικῆς νεολαίας, πολλότατοι νέοι ἀπὸ διάφορα μέρη
 τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατ' ἐσχὴν Ἡπειρώται, συνηριθμή-
 θησαν μεταξὺ τῶν Ἑπτανήσιων μαθητῶν, τῶν ὁποίων ὑ-
 περεβαίνουν πολὺ τὸν ἀριθμὸν, ἀπολαμβάνοντες οἱ πλείο-
 τεροι ἀπὸ τὸν μεγαλόδωρον κόμητα ἰδιαίτεραν χρη-
 ματικὴν περίθαλψιν. Ἐπειδὴ διὰ νὰ φωτισθῇ καὶ νὰ
 καλοηθεύσῃ ὁ λαὸς, ἀνάγκη νὰ πρεσβεύῃ ὁ φωτισμὸς
 καὶ ἡ καλοήθεια τοῦ κλήρου, διὰ τοῦτο ἡ ἐκπαίδευσις
 τοῦ ἱερατεῖος ἡ τόσον κατὰ δυστυχίαν ἡμελημένη εἰς
 ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἦτον ἡ σπουδαιότερα τοῦ εὐγενεῖς
 Λόρδου μελέτη. Ἰκανὸς ἀριθμὸς νέων, εἰς ὑπερηρεσίαν τοῦ
 Θεοῦ ἀφιερωμένων, ἐτρέφετο ἀπὸ τὸ κοινὸν εἰς οἶκμα
 ἰδιαίτερον, κοσμούμενον ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ χριστι-
 ανικωτάτου κόμητος, μὲ τὴν σεμνότητα τῶν ἡθῶν, καὶ
 φωτιζόμενον μὲ τὴν κατάληψιν τῶν ἱερῶν γραφῶν, καὶ
 τὴν ἐρμηνείαν τῶν συνοδικῶν καὶ πατερικῶν βιβλίων, μὴ
 δέλων τίποτε νὰ παραμεληθῇ, τὸ ὅποιον ἐδύνατο νὰ ἀνά-
 ψῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν τὴν ἱερὰν φλόγα τῆς
 προγονικῆς τῶν δόξης, καὶ ν' ἀναιδάσῃ τὸ πνεῦμά των
 εἰς τοὺς κλασικοὺς τῆς Ἑλλάδος αἰῶνας, ἐνδυσσε καὶ τοὺς
 μαθητὰς, ἐνδυσσε καὶ τοὺς διδασκάλους τὸ ἐνδυμα τῆς
 λαμπρᾶς ἐκείνης τῶν Ἑλλήνων ἐποχῆς. Ὁ ἴδιος Κόμης
 φορῶν καὶ εἰς τὸν εἰκόν του καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν τὸ φι-
 λοσοφικὸν τριβῶνιον καὶ τὸν πῖλον, καὶ περιεζω-
 σμένος τὴν κεφαλὴν του μὲ τὴν ταινίαν ἔχαιρε καὶ ἠ-
 γαλλιᾶτο ἐναδρυνόμενος περισσότερον εἰς αὐτὰ, παρὰ
 εἰς τὴν στολὴν καὶ τὰ παράσημα τοῦ ὑψηλοῦ βαθμοῦ
 του. Εἰς χοῦσιν τῶν σπουδαζόντων, εἶχεν εἰς Κέρκυραν
 μεταφέρει ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν τὴν πλουσίαν καὶ λαμπρὰν
 βιβλιοθήκην, εἰς τὴν αὖξισιν τῆς ὁποίας οὐδὲ ἔπαυεν
 ἀφειδῶς ἐξοδεύων. Ἐκτὸς τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν βι-
 βλίων, ἡ βιβλιοθήκη εἶναι πολλοῦ λόγου ἀξία διὰ τὰς
 σπανίας ἐκδόσεις τῶν κλασικῶν συγγραφέων, ἀλλὰ πε-
 λὺ περισσοτέρου ἀκόμη λόγου δι' ἡμᾶς εἶναι, διὰ τὴν
 συλλογὴν τῶν βιβλίων τῆς νεοελληνικῆς μας φιλολογίας,
 βιβλίων, τὰ ὁποῖα δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι
 εὐρίσκονται εἰς ἄλλην βιβλιοθήκην οὔτε κοινὴν, οὔτε
 βασιλικήν, οὔτε μερικὴν, διότι δὲν εἶναι κανένα ἐκδο-
 μένον εἰς τὴν Γλῶσάν μας μετὰ τὴν εὐρεσιν τῆς τυπο-
 γραφίας, τὸ ὅποιον δὲν ἐφρόντισε μὲ ἀδρὰν τ. μὴν, καὶ
 ἰδιαίτερον ἐπιμέλειαν νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν συλλογὴν του.
 Ἐσχάτως ἡ πολιτικὴ ἀνόρθωσις τῆς προσφιλεστάτης
 τοῦ Ἑλλάδος τὸν ἐθάρρυνε νὰ συλλάβῃ τὴν ιδέαν νὰ με-
 ταφέρῃ καὶ Ἀκαδημίαν καὶ Βιβλιοθήκην, νὰ ἀφιερῶσιν
 καὶ τὰ εἰσοδήματά του, καὶ τοὺς ἀγῶνάς του, καὶ τὸν
 ἴδιον ἑαυτόν του εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας· ἀλλ' ἡ τύ-
 χη, φεῖ! μᾶς ἐφθόνησε!

Τοιοῦτον ἐπίσημον ἄνδρα ἔχασεν ἡ πατρίς του Ἀγ-
 γλία, τὸν ὁποῖον ἐσέβοντο διὰ τὰς μεγάλας ἀρετάς του
 καὶ αὐτοὶ οἱ πολιτικοὶ ἀντιδοξαστὰι τοῦ τοιοῦτον φι-
 λάνθρωπον καὶ φωτιστὴν ἔχασεν ὁ πολιτισμένος κόσ-
 μος· τοιοῦτον φιλόστοργον πατέρα ὅλη ἡ ἑλληνικὴ
 νεολαία· τοιοῦτον φίλον εὐεργέτην καὶ ἀνεργετὴν ὅλη ἡ
 Ἑλλάς.